

22 квітня, 2015, середа

№ 11 (170)

www.diit.edu.ua

Герої не вмирають

20 квітня на центральному Краснопільському кладовищі Дніпропетровська урочисто відкрили Меморіал загиблим воїнам під час проведення антитерористичної операції. Тут поховані 173 тимчасово нествановлені захисники України, які вчорно загинули в «гарячих точках» Донбасу. Це бійці з різних областей країни.

У заході взяли участь керівники обласної та міської влади, радник Президента України Ольга Богомолець, військовослужбовці Дніпропетровського гарнізону, вихованці місцевого ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою імені Героя України генерал-майора Свєгена Березняка, представники громадських організацій, бойові побратими, рідні та близькі загиблих воїнів.

Наш університет у цьому заході був представлений парадним розрахунком курсантів кафедри військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби на чолі з капітаном Д. Г. Татарком.

Автор і реалізатор проєкту – скульптор та підприємець Володимир Нижник. Меморіал заввишки майже чотири метри зроблений з граніту.

Відкриваючи захід, заступник голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації Святослав Олійник відзна-

чив, що у ці поминальні дні ми прийшли вшанувати пам'ять захисників Вітчизни, які до останньої хвилини життя боронили свою землю, Україну

та наш мир. Радник Президента України Ольга Богомолець наголосила, що надзвичайно важка і відно-

відається доля випала Дніпропетровському краю.

– Ваше славне місто на Дніпрі взяло на себе один з найболючіших і найголовніших ударів. Можна сказати, що ваше місто та область є прифронтовою зоною. І не випадково Меморіал загиблим Героям, імена яких ми, на жаль, сьогодні ще не знаємо – встановлено саме тут, в цьому місті, – сказала Ольга Богомолець.

Священнослужителі Дніпропетровської єпархії провели освячення Меморіалу та молебень за загиблими військовослужбовцями. Учасники заходу поклали квіти до підніжжя пам'ятника в знак поваги.

Курсанти кафедри військової підготовки, чітко викарбовуючи крок, віддали шану загиблим Героям України в зоні АТО. Завжди будемо пам'ятати, що вони віддали своє життя за кожного з нас, за мир у нашій Батьківщині.

Полковник В. Пастушенко, заступник начальника кафедри з виховної роботи

• Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна оголошує конкурс на заміщення вакантної посади

№	Посада	Кількість посад
1	Асистент каф. «Мости»	1
2	Завідувач каф. «Мости»	1
3	Асистент каф. «Електрорухомий склад залізниць»	1
4	Завідувач каф. «Вагони та вагонне господарство»	1
5	Завідувач каф. «Локомотиви»	1
6	Доцент каф. «Теоретична механіка»	1
7	Доцент каф. «Управління експлуатаційною роботою»	1
8	Завідувач каф. «Управління експлуатаційною роботою»	1
9	Завідувач каф. «Колія та колійне господарство»	1
10	Доцент каф. «Економіка та менеджмент»	1
11	Професор каф. «Економіка та менеджмент»	1
12	Завідувач каф. «Економіка та менеджмент»	1
13	Доцент «Іноземні мови»	1
14	Завідувач каф. «Іноземні мови»	1
15	Доцент каф. «Облік, аудит та інтелектуальна власність»	1
16	Доцент каф. «Комп'ютерні інформаційні технології»	1
17	Завідувач каф. «Комп'ютерні інформаційні технології»	1
18	Завідувач каф. «Гуманітарної та соціально-економічної підготовки» Львівської філії	1
19	Завідувач каф. «Рухомий склад та колія» Львівської філії	1
20	М. н. с. ПКТБ з проєктування та модернізації рухомого складу, колії та штучних споруд	1

Документи приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 49010, м. Дніпропетровськ, вул. Лазаряна, 2, відділ кадрів. Тел. для довідок стосовно подачі документів та вимог до конкурсантів: 373-15-55; 47-10-97

УВАГА!

Відділ кадрів інформує:

вихідний день у суботу 02 травня переноситься на понеділок 04 травня;

вихідний день у суботу 09 травня переноситься на понеділок 11 травня;

вихідний день у неділю 31 травня переноситься на понеділок 01 червня

Как диитовцы зимой на Говерлу ходили

На длинных зимних каникулах в феврале 2015 г. группа альпинистов ДИИТа в составе доцента Анатолия Брынзы (рук.), студентов-движенцев Кати Леляк и Артура Зуба, а также путейца, выпускника ДИИТа 2014 г., Ивана Федосенко, совершила восхождения на самые высокие вершины Украины Говерлу (2061 м) и Петрос (2020 м).

Альпинизм у нас в университете имеет большую историю. Основателем секции был заслуженный мастер спорта А. Зюзин, который в течение многих лет проработал доцентом кафедры геодезии. Это он назвал безымянную вершину на Кавказе пиком Шевченко в 1939 г. Я занимаюсь секцией с начала 70-х, когда начал преподавать в университете сопронат. К тому времени я уже закончил школу инструкторов. С тех пор занимаюсь секцией, провожу тренировки. Не раз бросал, а потом снова начинал. И сейчас не редко возникает желание бросить. Но вспомнишь, что ребята без тебя «не пустят на стэнд», который был создан тобой, и снова идешь. А после тренировки появляется чувство удовлетворения от того, что лазил, что еще что-то можешь.

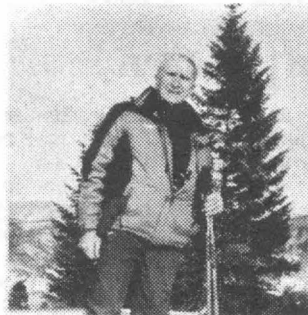
Я был на Говерле лет тридцать назад. Тогда я руководил большой студенческой альпиниадой и мы поднялись на вершину с урочища Заросляк. Катя и Артур имеют опыт восхождений на скальные маршруты Крыма, но он здесь мало помогает. Самым опытным у нас оказался Иван. Прошлой зимой он вместе с друзьями из Закарпаття ходил на Говерлу.

Подъем в горы мы начали с большого закарпатского села Лазышня. Маршруты на Говерлу и Петрос начинаются с урочища Козмешик, которое расположено в 9 км выше от села. Идти в гору по дороге с рюкзаками не хотелось. Пришлось раскошелиться. Миша, хозяин приюта, в котором мы собирались остановиться, подвез нас на УАЗике.

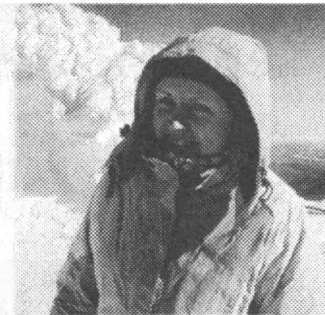
По дороге заехали на КСС и зарегистрировались. Дежурный спасатель строго предупредил меня, что сейчас в горах повышенная лавинная опасность и поэтому восхождения крайне опасны и нежелательны. Я с ним согласился. Вступать в дискуссии, что уже неделю стоит малоснежная морозная погода и никакой лавинной опасности нет, не хо-

телось. У него своя правда. Он, как спасатель, обязан перестраховаться.

Чуть выше догнали шедшую пешком большую группу туристов из Львова. Несколько ветеранов, в том числе председателя клуба «Скеля» Михаила Сидорова, подвезли до Козмешика.

Анатолий Брынза

Катя Леляк

Артур Зуб

Иван Федосенко

В урочище расположено несколько приютов. Мы разместились «У Миши».

В день приезда немного потренировались. Надо было проверить экипировку и восстановить навыки в хождении с палками. Без них ходить по крутым заснеженным склонам проблематично и довольно опасно.

На следующий день в субботу решили сходить на Петрос. Вообще на Петрос более сложный маршрут, чем на Говерлу. Зимой его сложность по альпинистской классификации оценивается как 2А, в то время как на Говерлу – 1Б. Иван, предчувствуя, что делается что-то не так, в течение дня несколько раз уточнял у меня, точно ли мы сначала идем на Петрос. Однако по всем прогнозам обещали солнечную погоду, что в этом районе бывает редко.

Кроме того, нас проинформировали, что маршрут в хорошем состоянии. Вышли с рассветом, в 7 часов. По лесной дороге за 3,5 часа дошли до пастушьей колыбы, расположенной на окраине леса под вершиной.

Перекусив «едой моджахедов», пошли дальше на вершину.

Как недавно выяснилось, моджахеды при вылазках на день берут с собой на каждого по два сникерса и 2 л воды. Мы тоже брали с собой сникерсы и чай в термосах, а также бутерброды с салом. В шутку я этот перекус назвал «едой моджахедов».

из Львова. Во главе ее шли инструктора. Дальше встретились еще несколько групп из Киева и Львова. К 4 часам дня спустились в Козмешик. Спускались не спеша. По дороге любовались карпатской природой.

На следующий день устроили отдых. С утра в приюте кроме нас никого не было. После тяжелого восхождения хотелось немного отлежаться. Я читал, а ребята на кухне играли в карты. Проигравший должен был приготовить какое-то блюдо. Наверное, чаще проигрывала Катя, потому что она все время готовила. Во второй половине дня поселилось двое туристов из Киева.

Еще днем погода начала ухудшаться, а ночью пошел снег. Утром кроме нас никто не пошел на Говерлу.

После выхода с плато на западное ребро попали в облако при сильном ветре. Из-за плохой видимости стало труднее ориентироваться с направлением движения. Наконец добрались до колыбы под вершиной. Она расположена немного ниже гребня и была плохо видна. Если бы не Иван, мы бы ее проскочили.

Оказалось, что в колыбу через приоткрытую дверь намело снега, однако мы с удовольствием спрятались в ней от ветра и передохнули. Выше колыбы ребро сузилось и стало круче. Пришлось идти аккуратно, так как слева по ходу был обрыв. Через час были на вершине. На ней находятся украинский флаг, герб и крест, а также обелиск, на котором указано, что по Говерле до 1939 года проходила граница между Польшей и Словакией, а сейчас между Львовской и Закарпатской областями. Однако все было покрыто слоем снега и льда и из-за сильной облачности плохо просматривалось.

После краткого пребывания на вершине, начали спуск и без остановки спускались до Козмешика.

В приют вернулись к трем часам дня. Под вечер сходили в парилку.

На этом наша программа зимнего покорения самых высоких вершин Украины закончилась. Ребята выполнили нормативы на значок «Альпинист Украины». Я думаю, что мы еще не раз приедем в этот красивый и гостеприимный край.

Анатолий Брынза

Заслуженный видовець – Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна
Газета виходить щотижня українською і російською мовами
Редколлегія: Марценюк Л. В. (редактор), Гончаренко М. М. (координатор верстка), Врублевська О. М. (коректор)

Адрес редакції та видавництва: 1201, вул. Лазаряна, 2 м. Дніпропетровськ. 49010
Контактні телефони: +380964696009

E-mail: today@dit.od.ua

Свідчення про державну реєстрацію свіжета видання: ДП № 1071 від 27.04.2003 р.
Тираж: 50 прим.
Газета випускається на біологічних засадах, розповсюджується безкоштовно